

TÖRVÉNY ÉS KEGYELEM

Páskulyné Kovács Erzsébet

Törvény És Kegyelem

Egy perce én is megálltam ott,
A messzi Sínai tövén.
A sziklahegy ormári nézni,
Óh dehogy mertem volna én.
Végigfájt bennem elmúlt ezredek
Sok keserű könnye, jajszava,
S rámnehezült a Sínai törvény
Kövekbe zárt, kemény szigora.
Szörnyű volt érezni kegyelem nélkül
Azt, amit a törvény megmutat,
Mert rideg és kérlelhetetlen,
Minden titkot ítél és kutat.
- Úgy álltam ott megsemmisülve,
Mentség nélkül a sok vád előtt,
Mint halálra ítélt a siralomházban,
Aki még valamit-valamit próbálna:
- de nincsen már út a szava előtt.
A félelemtől halálraváltan
éreztem, az Idő sietve megy,
megmozdult minden mennyben és földön:
s a Golgota lett a Sínai hegy!
- Elhalkult bennem a jajongás,
A félelem is messze szállt:
mert Krisztus vére feloldotta
a törvény kemény szigorát!
-Fellazult bennem a fájdalom
a két hegy közt megtett út alatt:
és nem tudtam mást, csak leborulni
a kegyelem előtt, a keresztt alatt!

Forrás: www.keresztenydalok.hu